

متن پرسش

با عرض سلام و ادب خدمت استاد گرامی: با نظر به اینکه نکته های زیاد در سخنرانیهای جذاب و خاص جنابعالی را می توان تلاشی برای همه فهم کردن حکمت صدرایی دانست، خالی از لطف نیست اگر به نکته ای اشاره کنم که چندی پیش آقای یوسف علی میر شکاک در یک برنامه تلویزیونی اینگونه مطرح کردند: قدرت تفکر در یک جامعه وابسته به غنای ادبی و ادبیات تفصیلی است که در بین مردم آن جامعه رسوخ پیدا می کند و جاری می شود. ملاصدرا همیشه پدیده ای بوده است ویژه محافل خاص فلسفی و تلاش و تکاپویی صورت نگرفته است تا فلسفه و حکمت ملاصدرا را از طریق رمان یا داستان یا نمایشنامه وارد اجتماع کنند و اندیشه او را در بین عموم جامعه بسط دهند به طوری که بینش ملاصدرا همه فهم شود. در صورتی که در غرب یا خود فلاسفه یا متفکران و ادیبان پیرو یک فلسفه خاص همواره به کمک داستان، رمان و یا نمایشنامه، بینش فلسفی خاص خود را به صورت مصداقی و قابل فهم در اختیار عموم افراد جامعه قرار می دادند تا فلسفه یا بینش آنها در جامعه فراگیر شود و اینگونه تفکرشان از اجمال به صورت تفصیل درآید. در این خصوص خواستم از جنابعالی سوال کنم که اولاً تا چه اندازه این امر نزد شخص شما اهمیت دارد و ثانیاً اینکه آیا در بین محافل فلسفی و یا ادبی و یا آموزش و پرورش ما کوششی در این جهت صورت گرفته است یا خیر. سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید آری! اگر کسی بتواند اشارات فلسفه صدرایی را به صورت رمان و یا فیلم در آورد، کار خوبی است. ولی با توجه به این که عموماً در رمان و یا فیلم، تخیل نقش فعالی دارد و در فلسفه صدرا نوعی تعقل حضور دارد؛ بهتر است صدرا را با همان مبنای اصالت وجود دنبال کرد و در غرب هم فیلسوفانی مثل هایدگر که به «وجود» نظر دارند مانند صدرا در محافل عمومی ادبی شان حضور ندارند. زیرا مطالب آنها حضور بالاتری را طلب می کند. موفق باشید